

جنبش اول که قلم بر گرفت حرف نخستین ز سخن در گرفت

آغاز دومین سال فصلنامه روانشناسان ایرانی را به فال نیک می‌گیریم. ما این سالگرد، پشت سر گذاشتن مشکلات اداری و علمی و گذار از فراز و نشیبها را مدیون همه آنهایی هستیم که از راههای دور و نزدیک به یاری‌مان شتافتند. تلاش جمعی، همدلی و ایثار آنان بود که موجب شد تا بذرهای امیدی که در نهان خانه دل کشته داشتیم، جوانه زند. اما هنوز راهی بس دور و دراز و دشوار در پیش داریم تا مگر نهالهای زمان به زمان کاشته بارور شوند.

سالگردها همواره فرصتهای مغتنمی هستند برای نگاه کردن به گذشته و اندیشیدن به مسیرهای آینده. سری بگردانیم، به راههای پشت سر گذاشته نگاهی کنیم ببینیم در مقابل عمر به باد داده یا زندگی به باد رفته چه کرده‌ایم و چه بر جای گذاشته‌ایم؟ از ما چه مانده است؟ قطره قطره جوهر عمر گرانیامه در قدم دقیقه‌های شتابان زمانه افشانده‌ایم، خاک تشنه تمامی آنها را نوشیده است، درین تردیدی نیست، اما آیا نمی‌از نام ما بر جای گذاشته است؟ شما به ما پاسخ دهید. به ما بگویید چگونه از محتوای فصلنامه استفاده می‌کنید؟ به کدام قسمت در وهله نخست نظر می‌اندازید؟ کاستیهای فصلنامه چیست و سرانجام، از فصلنامه‌ای که خواسته اصلی آن هموار کردن راه پیشرفت پژوهشگران جوان، ارتقای سطح علمی و انعکاس فعالیت‌های سخت‌کوشان این سرزمین در عرصه بین‌المللی است چه انتظاری دارید؟

احساس عمیق ما این است که هدفهایمان بدون تداوم یاریهای استادان و بدون استمداد از دانشجویان‌مان که انگیزه‌ها و علاقه‌مندیهای پیگیر آنان همواره شوق کار را در دل ما برانگیخته است میسور نیست. انتظاراتی ما را برآورده سازید.

حق نگهدارتان

سردبیر